

går, jf. nr. 3, videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en persons eller virksomheds opgaver for det offentlige, jf. nr. 4, eller videregivelsen er nødvendig for udførelsen af videnskabelige eller statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, jf. nr. 5.

Det fremgår af § 16, stk. 3, at samtykke som nævnt i stk. 2, nr. 1, skal meddeles skriftligt og skal indeholde oplysning om, hvilke typer oplysninger der må videregives, hvem oplysningerne må videregives til, og hvorledes oplysningerne må anvendes af den angivne modtager, jf. nr. 1-3. Samtykke bortfalder senest efter 1 års forløb, jf. stk. 4.

Andre oplysninger end dem, der er nævnt i § 9, stk. 2, må som udgangspunkt ikke videregives til private personer eller virksomheder m.v., jf. § 17, stk. 1.

Videregivelse kan dog efter § 17, stk. 2, ske i det omfang, der er nævnt i § 16, eller når oplysningerne i forvejen er offentligt tilgængelige.

Herudover følger det af § 17, stk. 3, at der til brug i konkrete retsforhold kan videregives enkeltstående oplysninger til private personer og virksomheder m.v., som kan godtgøre at have en retlig interesse i at få de pågældende oplysninger, der klart overstiger hensynet til oplysningernes hemmeligholdelse. Dette gælder dog ikke oplysninger, om hvilke der ved lov er fastsat særlige tavshedsforskrifter. Der vil ikke kunne ske videregivelse af masseoplysninger efter bestemmelsen, jf. ordet »enkeltstående«.

Efter § 17, stk. 4, kan der desuden videregives oplysninger til brug for forskning. I denne bestemmelse er der ikke noget krav om, at videregivelsen skal være nødvendig for udførelsen af undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Endelig er der i § 17, stk. 5, en adgang for Register-tilsynet til i særlige tilfælde at give tilladelse til videregivelse, når dette på grund af oplysningernes karakter, mængde og formålet med videregivelsen skønnes ubetænkeligt. Tilsynet kan i så fald fastsætte nærmere vilkår for tilladelsen.

Til udfyldning af reglerne i §§ 16 og 17 kan offentlige myndigheder fastsætte vilkår for videregivelse til private, jf. § 19, 1. pkt., herunder om, at oplysningerne kun må benyttes til bestemte formål. Hvorvidt en privat, som har modtaget oplysninger fra en myndighed, må foretage en egentlig registrering af oplysningerne, afhænger af om registreringsbetingelserne efter lov om private registre er opfyldt, jf. nærmere herom nedenfor under pkt. B.

Vedkommende minister kan efter lovens § 20 fastsætte regler om betaling for udlevering af oplysning-

ger. Finansministeriet har fastsat regler herom ved bekendtgørelse nr. 367 af 10. juli 1981 om betaling for udlevering af oplysninger til private fra edb-registre, der føres for en kommunal myndighed (enkeltkommunale registre).

Videregivelse til andre forvaltningsmyndigheder

Bestemmelserne i lovens § 21 regulerer videregivelse af oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder.

Efter lovens § 21, stk. 1, må der som udgangspunkt ikke ske videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold (følsomme oplysninger) til anden myndighed. Dog kan der efter stk. 2 ske videregivelse, når den, oplysningen angår, har givet samtykke, jf. nr. 1, det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, jf. nr. 2, videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, jf. nr. 3, videregivelse er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed, eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. nr. 4, eller videregivelse er nødvendig for udførelsen af videnskabelige eller statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, jf. nr. 5.

Samtykke efter nr. 1 skal opfylde betingelserne i § 16, stk. 3, jf. § 21, stk. 4. Samtykket bortfalder senest efter 1 års forløb.

Andre oplysninger end de, som er nævnt i § 9, stk. 2, må efter § 21, stk. 3, kun videregives, hvis det følger af § 21, stk. 2, eller når oplysningerne i forvejen er offentligt tilgængelige, eller når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe, jf. dog § 9, stk. 1, 2. pkt.

Det forhold, at § 21 kun regulerer videregivelse af oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, indebærer i øvrigt, at videregivelse til andre offentlige myndigheder, såsom domstolene, Folketinget m.v., skal afgøres efter lovgivningens almindelige tavshedspligtsbestemmelser. Tilsvarende gælder med hensyn til videregivelse til udenlandske myndigheder. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 139 f.

Særlige regler for videregivelse

Udover de ovennævnte almindelige videregivelsesregler er der i kapitel 5 og 6 indsat særlige bestemmelser om videregivelse fra sygehusregistre og andre patient- eller sygdomsregistre til private, jf. § 16 a, og